МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

ISSN 3083-6557 print

НАУКОВІ ПРАЦІ МАУП

Проблеми модернізації України

Випуск 1 (48), 2025

Київ
2025

УДК 330-339; 321.7; 159.9
М58

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 4 від 28.05.2025)

Редакційна колегія:
С. В. Храпатий (голова), д-р фіз.-мат. наук, проф.
І. А. Семенець-Орлова, д-р наук з держ. упр., проф.
Я. М. Раєвська, д-р психол. наук, проф.
С. О. Лисенко, д-р юрид. наук, проф.
А. І. Федосов, д-р мед. наук, проф.
М. І. Зубрицький, д-р. юрид. наук
О. М. Гордієнко, канд. техн. наук
В. І. Меджебель (*Чуєнко*), канд. юрид. наук
Л. М. Крива, канд. істор. наук
І. М. Капеліста (виконавчий редактор), канд. наук з держ. упр.
Є. Я. Черняк

Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Міжрегіональна Академія управління персоналом.
М58 Наукові праці МАУП. Проблеми модернізації України / редкол.: С. В. Храпатий (голова) [та ін.]. Вип. 1 (48). Київ: Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2025. 686 с. Бібліогр. в кінці ст.

У збірнику висвітлено матеріали X Міжнародної науково-практичної конференції "Розбудова інноваційних економіки, менеджменту та освіти в умовах нової соціальної реальності" (Київ, Міжрегіональна Академія управління персоналом, 20–22 травня 2025 р.).

Наведено тези доповідей учасників науково-практичної конференції МАУП з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

Видається з 2001 року.
Періодичність: 1 раз на квартал.
Засновник: *ПрАТ "ВНЗ "Міжрегіональна Академія управління персоналом".*
УДК 330-339; 321.7; 159.9

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2025

В. Г. Деменко
Актуальні системи штучного інтелекту різного функціоналу як інструмент інноваційного розвитку *657*

А. О. Абрамов, Р. Р. Гавеля, Р. Д. Овчаренко, Л. С. Осадча, О. С. Снєжков
Автоматичне генерування розкладу для наукових підрозділів: сучасні підходи та інноваційні рішення *659*

М. С. Коваленко
Штучний інтелект як інструмент забезпечення кібербезпеки *660*

МОДЕРНІЗАЦІЯ МЕДИЧНОЇ ТА ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ОСВІТИ

Д. О. Герасименко
Формування довіри пацієнтів як ключовий фактор успішного реінжинірингу в приватній медицині *662*

O. G. Aliyeva, O. O. Popazova, L. V. Makeyeva, O. I. Pototska, T. S. Gromokovska, M. L. Tavrog
Innovative strategies for teaching of morphological disciplines in modern medical education *664*

Я. Ю. Биц, В. М. Рудіченко
Роль динамічного візуалізуючого спостереження за порожнистими утворами печінки у своєчасному менеджменті пацієнтів на різних етапах надання медичної допомоги (з використанням власних клінічних спостережень) *667*

В. М. Рудіченко, Я. Ю. Биц
Опрацювання нормативно-правової бази інноваційного оцінювання повсякденного функціонування особи на прикладі власних клінічних спостережень важкого хворого при підготовці лікарів первинної ланки *670*

Г. О. Кузьменко, Р. М. Якуба
Особливості функціонування системи охорони здоров'я в умовах децентралізації *672*

Р. М. Якуба
Модернізація медичної та фармацевтичної освіти: виклики, тенденції, перспективи *674*

Г. О. Кузьменко, В. Шекман
Механізми управління наданням медичної допомоги на місцевому рівні *675*

Г. О. Кузьменко, В. М. Бузовір
Інноваційно-цифрові та нормативно-ресурсні підходи до модернізації управління ЕМД *677*

Г. О. КУЗЬМЕНКО
PhD, доц., доцент кафедри публічного адміністрування
Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу МАУП

В. М. БУЗОВІР
здобувачка другого (магістерського) рівня освіти
Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу МАУП

ІННОВАЦІЙНО-ЦИФРОВІ ТА НОРМАТИВНО-РЕСУРСНІ ПІДХОДИ ДО МОДЕРНІЗАЦІЇ УПРАВЛІННЯ ЕМД

У сучасних умовах війни, цифрової трансформації суспільства та зростання вимог до оперативності медичного реагування особливого значення набувають інноваційні, цифрові та нормативно-ресурсні інструменти модернізації системи управління екстреною медичною допомогою. Вказані компоненти є не допоміжними, а базовими для формування сучасної, адаптивної й прозорої моделі публічного управління у сфері охорони здоров'я. Першочерговим напрямом інноваційного розвитку системи управління екстреною медичною допомогою виступає цифровізація диспетчеризації та логістики ЕМД, яка забезпечує основу для швидкого, точного та координованого реагування. У сучасних умовах реагування на критичні події вже не може спиратися виключно на людський фактор — ручну обробку інформації, телефонні виклики, або інтуїтивне планування маршрутів. Замість цього необхідно запроваджувати автоматизовані процеси прийняття викликів, розподілу бригад та навігації у режимі реального часу з урахуванням географії, транспортної доступності, навантаження на персонал та доступних ресурсів.

Використання GPS-трекерів у реанімобілях, аналітичних панелей для оцінки навантаження, програм для візуалізації маршрутів дозволяє виводити роботу ЕМД на новий рівень керованості. Вказане не лише підвищує швидкість доїзду до пацієнта, а й дає змогу уникати неефективного використання часу та ресурсів: дублювань, холостих виїздів, нераціонального використання пального. Крім того, автоматизовані логістичні системи дозволяють оптимізувати графіки чергувань, зменшуючи перевантаження на окремі зміни чи бригади, що позитивно впливає на якість допомоги та професійне здоров'я працівників.

Особливо перспективним є впровадження інтегрованої диспетчерської платформи нового покоління, яка об'єднує в собі картографічну аналітику, дані з систем відеоспостереження, метеоумови, наявність лікарень і відділень, що приймають пацієнтів певного профілю. Така платформа забезпечує не лише технічну підтримку оперативного реагування, а й створює умови для стратегічного аналізу — моніторингу динаміки викликів, виявлення "проблемних зон" у покритті, прогнозування навантаження на свята або в періоди надзвичайних подій [2]. Впровадження подібних технологій — це не розкіш, а базова потреба сучасної служби ЕМД, яка прагне відповідати викликам часу та гарантувати громадянам рівний і швидкий доступ до допомоги.

Наступним критично важливим напрямом модернізації управління є інтеграція служби екстреної медичної допомоги в національну електронну систему охорони

здоров'я "eHealth", яка є ключовою платформою для забезпечення прозорості, зв'язності та безперервності медичного обслуговування в Україні. На сьогодні ЕМД у багатьох регіонах ще не повною мірою охоплена електронною документацією, що унеможливлює швидкий обмін інформацією, створює розриви в медичному ланцюзі та сприяє втраті даних про пацієнта в критичних ситуаціях. Включення екстреної служби до "eHealth" забезпечить оперативну цифрову фіксацію всіх етапів надання допомоги — від першого контакту до госпіталізації, що підвищить загальну керованість системою та її підзвітність.

Особливо важливим елементом є створення електронних медичних профілів пацієнтів, які будуть доступні для екстреної бригади вже під час виїзду на виклик. Така інформація повинна включати основні медичні дані: алергії, хронічні захворювання, поточні призначення, наявність інвалідності чи особливі умови догляду. Вказане дозволить швидше приймати клінічні рішення, уникати помилок у наданні допомоги, підвищити безпеку пацієнта, особливо в ситуаціях, коли він не може самостійно повідомити про свій стан. Також спрощується процес направлення до лікарні, адже всі дані будуть автоматично передані до приймального відділення, що мінімізує втрату інформації при госпіталізації.

У такий спосіб інтеграція ЕМД до "eHealth" є не лише технологічною модернізацією, а інституційним кроком до створення єдиної медичної екосистеми, де кожен пацієнт отримає безперервну, якісну та прозору медичну допомогу від виклику 103 до післягоспітального супроводу. Окрему нішу в інноваціях посідає використання телемедицини, особливо у віддалених або прифронтових районах, де лікарі можуть надавати консультації через захищені відеозв'язки, підтримуючи бригади фельдшерського типу в прийнятті складних рішень [1]. Впровадження телемедичних рішень дозволяє зекономити ресурси, зменшити кількість необґрунтованих госпіталізацій та підвищити якість допомоги на догоспітальному етапі.

Поряд із цифровими механізмами модернізація неможлива без оновлення нормативно-правової бази, яка регулює діяльність служби ЕМД. Нині правове поле є фрагментарним, що ускладнює міжвідомчу взаємодію та реалізацію інноваційних практик. Потрібно затвердити єдині стандарти надання екстреної допомоги, алгоритми дій у кризових ситуаціях, порядок дій у разі масових поранень, обстрілів, евакуацій, а також стандарти етичної поведінки та професійної відповідальності персоналу. У цьому контексті ключовою умовою є фінансова та матеріально-технічна підтримка цифрової трансформації ЕМД. Доцільно закласти в державний бюджет окрему програму "Цифрова ЕМД", яка покриватиме витрати на технічне оновлення парку пристроїв, серверної інфраструктури, програмного забезпечення та навчання персоналу. Крім того, необхідно створити інструменти залучення грантових, міжнародних і приватних інвестицій, які спрямовуватимуться на розвиток IT-інфраструктури, зокрема в регіонах.

Джерела

1. *Лізаковська С. В.* Зворотній зв'язок між органами публічної влади та громадянським суспільством: до аналізу питання. *Державне управління: удосконалення та розвиток.* 2020. № 8. URL: http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1736
2. *Солоненко І., Сабліна Л.* Сучасні та майбутні виклики для публічного управління у сфері охорони здоров'я. *Збірник наукових праць НАДУ.* Вип. 2/2020. С. 100–109.